

רע"פ 409/22 - עזי נגר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 409/22

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: עזי נגר

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים בתיק עמפ"ק 26676-07-21 מיום 16.11.2021 שניתן על ידי כב' השופטת רבקה פרידמן-פלדמן

בשם המבקש: בעצמו

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן) בעפמ"ק 26676-07-21 מיום 16.11.2021, בגדרו נדחה ערעור המבקש על פסק דינו של בית המשפט לעניינים מקומיים בירושלים (כב' השופט א' יחזקאל) בח"נ 72412-01-19 מיום 24.5.2021.

רקע והליכים קודמים

1. על פי עובדות כתב האישום, ביום 16.5.2018 העמיד המבקש את רכבו בתוך מעבר חצייה או בתחום 12 מטרים לפניו, בניגוד לסעיף 5(א) לחוק עזר לירושלים (העמדת רכב וחנייתו), התשכ"א-1960 ותקנה 72(א)(6) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961. המבקש אישר כי החנה את רכבו כאמור אך ביקש להישפט, משטען כי העירייה

ממילא התירה, שלא כחוק, לחנות ב-8 מתוך 12 המטרים שלפני מעבר החצייה.

2. ביום 24.5.2021 הורשע המבקש בבית המשפט לעניינים מקומיים בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום. בתוך כך, עיין בית המשפט בתמונות שהוצגו לפניו, וקבע כי אלו מלמדות ש"מדובר באופן החנייה היוצר סכנה להולכי רגל המבקשים לחצות את הכביש תוך שימוש במעבר חציה". נוכח האמור נגזר על המבקש תשלום קנס בסך של 375 ש"ח.

3. ביום 16.11.2021 דחה בית המשפט המחוזי את ערעור המבקש, משלא נמצא מקום להתערב בהכרעתו של בית המשפט לעניינים מקומיים. אשר לטענות המבקש בדבר אכיפה בררנית והגנה מן הצדק, קבע בית המשפט המחוזי כי דינן להידחות משאלו הועלו לראשונה לפניו, כמו גם לגופן.

4. המבקש, שאינו מיוצג, לא השלים עם פסק דין זה ומכאן הבקשה שלפניי, בה הוא שב על טענותיו בעניין.

5. לאחר עיון בבקשה ובנספחיה באתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות. עניינו של המבקש אינו בא בגדר אותם מקרים חריגים בהם תינתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי", משבקשתו אינה מעלה כל שאלה עקרונית או מעוררת חשש לאי-צדק מהותי או לעיוות דין (רע"פ 313/19 לאור נ' מדינת ישראל (12.2.2019)). די בכך כדי לדחות את הבקשה.

6. הרבה למעלה מן הצורך, דעתי היא כי דין הבקשה להידחות גם לגופה. למותר לציין, "כי כאשר מסומנים סימני דרך כחוק, על נהג לציית להם גם אם אין הם עולים בקנה אחד עם שיקול דעתו. האינטרס הציבורי מחייב שלא להשאיר בידי נהגים שיקול דעת במקום בו נקבעו סימנים ותמרורים מחייבים כחוק" (רע"פ 1555/00 בן שלמה נ' מדינת ישראל (29.2.2000)).

7. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"א בשבט התשפ"ב (23.1.2022).

ש ו פ ט